

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010085
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4417010085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.01.2022, sp. zn. 2T/18/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 10.03.2026, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., B. D. XX

je v i n n ý, že

dňa 25.10.2014 v čase o 10.00 h na E. F. G. H. I. J. pred bytovým domom č. X, potom ako zobral na ruky svoju maloletú dcéru, K. B., nar. XX.XX.XXXX a začal s ňou utekať a jej matka - poškodená K. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J., E. I. D. XX, sa rozbehla za ním a žiadala ho, aby jej vrátil ich spoločnú dcéru, poškodenú fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy zopnuté vo vrkoči a opakovane ju za ne prudko potiahol, následne naložil maloletú dcéru do vozidla, načo si poškodená sadla do vozidla na strane spolujazdca v snahe zabrániť odchodu obžalovaného aj s ich spoločnou dcérou a chcela privolať políciu mobilným telefónom, ktorý jej ale obžalovaný vytrhol z ruky a potom poškodenú ťahajúc ju za nohy vytiahol von z vozidla, pričom táto spadla na zem, čím spôsobil poškodenej K. E. zranenia, a to pomliaždenie ľavého ramena a podvrtnutie krčnej chrbtice s indikáciou nosenia Schantzovho goliera, počas liečby ktorých zranení bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu 15 dní a vyžiadali si dobu práceneschopnosti 15 dní,
t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od
06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek
1 písmeno a) Trestného zákona,

z a t o m u
u k l a d á

podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej K. E., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom I. J., E. I. D. XX škodu v sume 412,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú K. E., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom I. J., E. I. D. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Bratislava, Einsteinova č. 25, IČO: 35942436 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že:

dňa 25.10.2014 v čase o 10.00 h na E. F. G. H. I. J. pred bytovým domom č. X, potom ako zobral na ruky svoju maloletú dcéru, K. B., nar. XX.XX.XXXX a začal s ňou utekať a jej matka - poškodenej K. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J., E. I. D. XX, sa rozbehla za ním a žiadala ho, aby jej vrátil ich spoločnú dcéru, poškodenú fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy zopnuté vo vrkoči a opakovane ju za ne prudko potiahol, následne naložil maloletú dcéru do vozidla, načo si poškodenej sadla do vozidla na strane spolujazdca v snahe zabrániť odchodu obžalovaného aj s ich spoločnou dcérou a chcela privolať políciu mobilným telefónom, ktorý jej ale obžalovaný vytrhol z ruky a potom poškodenú ťahajúc ju za nohy vytiahol von z vozidla, pričom táto spadla na zem, čím spôsobil poškodenej K. E. zranenia, a to pomliaždenie ľavého ramena a podvrtnutie krčnej chrčtice s indikáciou nosenia Schantzovho goliera, počas liečby ktorých zranení bola poškodenej obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu 15 dní a vyžiadali si dobu práceneschopnosti 15 dní.

Za tieto prečiny bol obžalovanému podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona, pri zistení jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, uložený v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsiatich mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba v trvaní osemnásť mesiacov. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej K. E. škodu v sume 412 eur a so zvyškom uplatneného nároku bola podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, odkázaná na civilný proces. Rovnako poškodenej Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. bola v zmysle § 288 odsek 1 Trestného poriadku, odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku a všetkým jeho výrokom podal odvolanie obžalovaný napádajúc aj konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo. V jeho písomnom zdôvodnení, prostredníctvom obhajcu, namietal, závery znaleckej organizácie, ktoré sa opierali o nedostatočné dôkazy, na podklade ktorých nebolo možné konštatovať podvrtnutie krčnej chrčtice, za týmto účelom nebolo vykonané objektívne vyšetrenie poškodenej. Znalecká organizácia nedokázala rozlíšiť, či sa jedná o podvrtnutie krčnej chrčtice ťažšieho alebo ľahšieho stupňa. Znalec zastupujúci znaleckú organizáciu bez primeraných podkladov konštatoval, že následok zranení u poškodenej je súladný s jej výpoveďou. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby, prípadne vec vrátiť súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v predmetnej veci rozhodol dňa 31.05.2022 uznesením sp.zn. 1To/38/2022, tak že podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného A. B., zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné (č.l. 919 a nasl. spisu).

Proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31.05.2022 sp.zn. 1To/38/2022 podal obvinený A. B. dovolanie (č.l. 981 a nasl. spisu), z dôvodov plynúcich z ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 17.12.2025 rozsudkom sp.zn. 4Tdo/55/2024 rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/38/2022 z 31. mája 2022, a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 293 ods. 10 Trestného poriadku, § 319 Trestného poriadku, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, § 127 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona a § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 1. mája 2015 v neprospech obvineného A. B.. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/38/2022 z 31. mája 2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k § 371 odsek 1 písmeno i) Tr. por., t.j. nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku, poukázal na to, že ustálený skutok neobsahuje žiadne skutkové okolnosti, na podklade ktorých by bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že obvinený a poškodená sú bývalý druh a družka a už vôbec nie okolnosti v tom smere, že by ujmu, ktorú utrpel jeden z nich, ten druhý právom pociťoval ako ujmu vlastnú, teda zistený skutok neobsahuje žiadne skutkové okolnosti, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že by poškodená bola vo vzťahu k obvinenému blízkou osobou v zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Trestného zákona.

Ustálená skutková veta teda neobsahuje žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by v súlade s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 alebo ods. 5 Trestného zákona bolo možné právne posúdiť tak, že v osobe poškodenej ide o chránenú - blízkou osobu. V prejednávanej veci neprichádza do úvahy kvalifikácia skutku aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Najvyšší súd pripomenul, že dovolanie bolo podané len v prospech obvineného A. B., a preto v ďalšom konaní bude nevyhnutné aplikovať zásadu zákazu reformatio in peius v zmysle § 391 ods. 2 Trestného poriadku.

Po rozhodnutí dovolacieho súdu sa prejednávaná vec dostala opätovne do štádia odvolacieho konania, v rámci ktorého bol povinný odvolací súd opätovne rozhodnúť o odvolaní obžalovaného pri súčasnej viazanosti odvolacieho súdu právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1 Trestného poriadku a aj zmenou Trestného zákona vykonané zákonom číslo 40/2024 Z.z.

Obžalovaný ani poškodená sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavili; verejné zasadnutie preto bolo vykonané v ich neprítomnosti, keďže na takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým a právnym záverom o vine obžalovaného. Poukázala na usvedčujúcu výpoveď poškodenej, s ktorou korešpondujú i ďalšie vykonané dôkazy ako i závery znaleckého dokazovania. V intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu je na mieste právna kvalifikácia daného skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody s podmieničným odkladom jeho výkonu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste, náhrade škody, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Zisťoval tiež či nedošlo k chybám zakladajúcim dôvod dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konradiktívneho konania a jednotlivé procesné úkony vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Skutkové závery napadnutého rozsudku sa opierajú o dôkazy svedčiace o vine obžalovaného, pričom s jeho obhajobou sa súd prvého stupňa zákonným a presvedčivým spôsobom vysporiadal (strany 12 až 14 napadnutého rozsudku).

Na základe výpovede obžalovaného A. B., poškodenej K. E., svedka prítomného na mieste skutku L. C., svedka A. B. staršieho – otca obžalovaného, ako aj svedkýň M. B., H. B. a B. N., a taktiež na podklade ďalších vykonaných dôkazov, najmä lekárskeho správ a potvrdení, súd prvého stupňa správne dospel k záveru o vine obžalovaného v rozsahu upravenom oproti podanej obžalobe. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona a zároveň prečinu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, keďže k fyzickému útoku zo strany obžalovaného došlo na verejne prístupnom mieste – na ulici v meste Nové Zámky, a to približne o 10.00 hodine. Nielen z výpovede poškodenej, ale aj z početných lekárskeho správ, ktoré boli podkladom pre znalecké závery znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdneho lekárstva O. P. L., ako aj znaleckej organizácie, ktorá vypracovala znalecký posudok na žiadosť súdu prvého stupňa prostredníctvom znalca O. I. O., P., vyplynulo, že poškodená opisovala priebeh útoku obžalovaného spôsobom zodpovedajúcim zisteným zraneniam, ktoré boli objektivizované v priebežných správach ošetrovujúcich lekárov počas liečenia. Pokiaľ obhajoba namietala, že poškodená nebola osobne vyšetrená znalcom O. O., odvolací súd považuje takúto námietku za nedôvodnú. Zo spisu je zrejmé, že k zraneniu poškodenej došlo dňa 25.10.2014, zatiaľ čo znalecký posudok bol vypracovaný dňa 22.01.2021. Za takejto časovej situácie už objektívne nebolo možné späťne zisťovať zdravotný stav poškodenej vo vzťahu k zraneniam utrpénym v roku 2014 priamym vyšetrením.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa týkajúcimi sa konania obžalovaného a ním spôsobeného následku uvedeného vo výroku o vine, keďže vykonaným dokazovaním bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil a medzi jeho konaním a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného uplatnenú v rámci odvolacích námietok, odvolací súd ju nepovažoval za dôvodnú. Odvolacie námietky obžalovaného totiž v podstatnej miere predstavujú len polemiku so skutkovými zisteniami a hodnotením dôkazov vykonaným súdom prvého stupňa, pričom neobsahujú také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť jeho skutkových a právnych záverov.

V intenciách právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/55/2024 zo dňa 17.12.2025, podľa ktorého „v prejednávanej veci neprichádza do úvahy právna kvalifikácia skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c)

Trestného zákona“, bolo potrebné konanie obžalovaného právne posúdiť len podľa základnej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu.

Takto ustálený skutkový stav bolo potrebné právne subsumovať pod uvedené ustanovenia Trestného zákona, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedených trestných činov, a to tak po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, keď úmyselne ublížil inému na zdraví a zároveň sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol poškodenú osobu.

Zároveň bolo potrebné prihliadnúť aj na zmenu právnej úpravy Trestného zákona účinnú od 06.08.2024. Vzhľadom na to, že o treste sa rozhodovalo po účinnosti novely Trestného zákona vykonanej zákonom č. 40/2024 Z. z., odvolací súd skúmal, či znenie Trestného zákona účinné od 06.08.2024 nie je pre obžalovaného priaznivejšie v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona. Keďže právna kvalifikácia skutku po zohľadnení záväzného právneho názoru dovolacieho súdu a následnej aplikácie neskoršieho zákona vedie k priaznivejšiemu právnemu postaveniu obžalovaného, bolo potrebné jeho konanie posúdiť podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Odvolací súd preto konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere je súd povinný prihliadnúť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a správanie po spáchaní trestného činu (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Vzhľadom na to, že odvolací súd konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prichádzalo do úvahy uloženie trestu podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona v trestnej sadzbe šesť mesiacov až tri roky odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a správanie po spáchaní skutku, vrátane záznamov v odpise z registra trestov a v evidencii priestupkov, ktoré bolo možné zohľadniť pri hodnotení možností jeho nápravy. Odvolací súd zároveň zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa jedným skutkom dopustil dvoch trestných činov – prečinov, ktorých následkom bolo jednak ublíženie na zdraví poškodenej osoby, ako aj narušenie verejného poriadku. Pri ukladaní trestu prihliadol aj na všetky ďalšie relevantné kritériá uvedené v § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona.

Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. U obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona, pričom zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, spočívajúcu v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a z kritérií ustanovených v § 34 Trestného zákona uložil odvolací súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov, teda v strednej časti zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

S poukazom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj na všetky okolnosti prípadu, dospel odvolací súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je nevyhnutný bezprostredný výkon uloženého trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu výkon trestu podmienene odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov, ktorú považuje za primeranú.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na časový odstup od rozhodovania súdu prvého stupňa, ako aj na skutočnosť, že poškodení v priebehu dovolacieho konania nedoplnili aktuálne skutočnosti týkajúce sa výšky uplatnenej škody, najmä či a v akom rozsahu im bola škoda medziasom uhradená, pričom tieto skutočnosti ani nijakým spôsobom nedokladovali, odvolací súd nezistil dôvod zasiahnuť do výroku o náhrade škody. Z uvedených dôvodov výrok o náhrade

škody prevzal z napadnutého rozsudku ako zákonný a vecne správny, pričom zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že dovolanie bolo podané len v prospech obžalovaného, a preto bol odvolací súd v ďalšom konaní viazaný zásadou zákazu reformatio in peius podľa § 391 ods. 2 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)